

บทที่ 2

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

1. วัสดุ

- 1.1 ต้นยางพาราสายพันธุ์ RRIM 600 อายุ 14 ปี จำนวน 108 ต้น
- 1.2 ป้ายแสดงหน่วยทดลอง/ลวด
- 1.3 ถุงพลาสติก
- 1.4 ตะขอเกี่ยว
- 1.5 ขวดแก้ว

2. อุปกรณ์

- 2.1 ชุดอุปกรณ์วัดอัตราการไหลดของน้ำในลำต้น (Sapflow sensor รุ่น PSU-NRC)
- 2.2 แบบต่อรีบนาด 12 โวลต์
- 2.3 สว่านไฟฟ้า ดอกสว่าน และอุปกรณ์สำหรับการนำร่อง
- 2.4 ชุดอุปกรณ์วัดศักย์น้ำในใบ
- 2.5 ชุดอุปกรณ์วัดค่าซักน้ำปากใบ
- 2.6 ชุดอุปกรณ์วัดปริมาณแสงนอก/ในทรงพุ่ม
- 2.7 ชุดอุปกรณ์วัดความชื้นในดิน
- 2.8 ชุดอุปกรณ์สำหรับการวัด เช่น ไม้มาร์ทัค เวอร์เนียร์ สายวัด ตัวบันเมตร
- 2.9 ชุดอุปกรณ์การซั่งน้ำหนัก
- 2.10 ชุดอุปกรณ์การเก็บและอบน้ำยาง เช่น ตู้อบ ถ้วยสแตนเลส ถังพลาสติก
- 2.11 กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด
- 2.12 อุปกรณ์การถ่ายภาพ

3. วิธีการทดลอง

การทดลองนี้เป็นการทดลองในแปลงสวนยางพาราสายพันธุ์ RRIM 600 ใช้ระยะปลูก (3 x 7 เมตร) ที่ทำการเบิดกรีดแล้ว (อายุ 14 ปี) ของสถานีวิจัยและฝึกภาคสนามเทпа คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อ.เทpa จ.สงขลา เริ่มทดลองเดือนตุลาคม 2548

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (CRD) โดยมีการสุ่มแบบ Stratified Sampling Method จำนวน 3 สิ่งทดลอง (treatment) มี 3 ระดับของการให้น้ำ คือ

T1 : ไม่มีการให้น้ำ (control)

T2 : ให้น้ำ 100% ของปริมาณการใช้น้ำของพืช (1.00 Crop evapotranspiration)

T3 : ให้น้ำ 50% ของปริมาณการใช้น้ำของพืช (0.50 Crop evapotranspiration)

ทำการทดลอง 3 ชั้น ในแต่ละแปลงบ่ออย่างตื้นยางพาราที่เก็บข้อมูลจำนวน 12 ต้น รวมทั้งสิ้น 108 ต้น มีการให้น้ำโดยการใช้มินิสปริงเกอร์ขนาดรัศมี 2 เมตร บริเวณใต้ทรงพุ่มเพื่อให้รักษาของการให้น้ำกลับคุณภาพมากที่สุด

- หาปริมาณการใช้น้ำของยางพารา จากสูตร

$$ETc = Kc \times ETp$$

เมื่อ

ETc = การใช้น้ำของพืชที่ต้องการทราบ (มิลลิเมตรต่อวัน)

Kc = สัมประสิทธิ์การใช้น้ำของยางพารา (Allen et al., 1998)

ETp = ปริมาณการใช้น้ำของพืชอ้างอิง ซึ่งเป็นค่าอัตราการคายระเหย (มิลลิเมตรต่อวัน)

จากตารางเหย

$\therefore$ ปริมาณน้ำที่ต้องให้ต่อต้นต่อวัน (ลิตร) = $ETc \times \pi r^2$ เมื่อ

r = รัศมีทรงพุ่ม โดยวัดรัศมีทรงพุ่มจากทิศตะวันออก – ตะวันตก , เหนือ – ใต้ แล้วหา

ค่าเฉลี่ยของรัศมี

3.1 ศึกษาโครงสร้างกระพีจากส่วนของลำต้นยางพารา

3.1.1 ศึกษาการจัดเรียงตัวของท่อน้ำ โดยการส่องคุณวิกล้องอุลตราระบบส่องกราด

ใช้ส่วนมือสำหรับเจาะตัวอย่างเนื้อไม้จากลำต้นยางพาราที่ระดับสูง 130 เซนติเมตรจากพื้นดิน โดยเจาะที่ระดับความลึกมากกว่ารัศมีของลำต้น นำตัวอย่างเนื้อไม้ในส่วนของกระพี (ลอกเปลือกและแก่นไม้ออก) แบ่งเป็น 5 ส่วนส่วนละ 1 เซนติเมตร ตามความลึกของเนื้อไม้ จะได้ที่ระดับความลึก 10 20 30 40 และ 50 มิลลิเมตรจากเปลือกไม้ แล้วนำไปแข็งในสารละลาย FAA (รายละเอียดในภาคผนวก) ที่อุณหภูมิห้อง เพื่อรักษาสภาพและความมีชีวิตของเซลล์ เป็นเวลา 7 วัน จากนั้นนำตัวอย่างเข้าสู่กระบวนการจัดเรียงน้ำออกจากเซลล์ (dehydration) ด้วยแอลกอฮอล์ความเข้มข้น 4 ระดับ คือ 70 80 95 และ 100 เปอร์เซ็นต์ โดยแข็งตัวอย่างแอลกอฮอล์ระดับละ 2 ครั้งๆ ละ 3 ชั่วโมง เริ่มจากความเข้มข้นน้อยไปมาก นำตัวอย่างดังกล่าวไปทำให้แห้ง ด้วยเครื่องทำตัวอย่างให้แห้ง (CPD) จากนั้นนำตัวอย่างติดบน stub และนำไปปักด้วยทองให้ตัวอย่างมีความน่าไฟฟ้า (เพื่อให้สัมผัสมากพอในการสังเกตภาพที่คอมพิวเตอร์) และนำไปส่องด้วยกล้องอุลตราระบบส่องกราด ที่ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เพื่อศึกษาขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางและความหนาแน่นของท่อน้ำ ของกระพีในลำต้นยางพาราที่ระดับความลึกต่างๆ โดยใช้กำลังขยายที่ 50 และ 300

3.1.2 ศึกษาระดับความลึกที่เหมาะสมในการปักหัววัดชุดอุปกรณ์การวัดอัตราการไไหลของน้ำในลำต้น

ติดตั้งเครื่องวัดอัตราการไไหลของน้ำในลำต้น ที่ระดับความสูง 130 เซนติเมตรจากพื้นดิน (ภาพที่ 3) ใช้ส่วนไฟฟ้าและดูกส่วนเจาะลำต้นตามแนวอุปกรณ์นำร่องเป็นแนวนานกับลำต้น โดยเจาะทางทิศเหนือและทิศใต้ โดยปักหัววัดที่ระดับความลึก 10 20 และ 30 มิลลิเมตรจากเปลือกไม้ ทำการติดตั้งชุดอุปกรณ์วัดอุณหภูมิ ต่อสายพ่วงไปยังเครื่องบันทึกข้อมูล และแบบเตอร์ สั่งการจากเครื่องบันทึกข้อมูล โดยมีการสั่งการให้แบบเตอร์ปล่อยกระแสไฟฟ้าไปยังตัวสั่งความร้อนครั้งละ 10 วินาที และบันทึกข้อมูลทุกๆ 15 นาที

ส่งถ่ายข้อมูลออกจากเครื่องบันทึกข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์ชนิดพกพา เข้าสู่โปรแกรม PCPLUS ค่าที่ได้จากการถ่ายข้อมูลจะเป็นค่าอัตราการไหลของน้ำในลำต้น ในแต่ละช่วงเวลา มีหน่วยเป็นลิตรต่อชั่วโมง

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลของน้ำ สภาพอากาศ ปริมาณแสง และการตอบสนองทางสรีรวิทยา

3.2.1 ข้อมูลพื้นฐานในการประกอบการคำนวณค่าอัตราการไหลของน้ำในลำต้น

- วัดขนาดเส้นรอบวงของต้นยางพาราจำนวน 5 ต้น เพื่อเป็นต้นตัวแทน คำนวณหาขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น โดยใช้สายวัดวัดที่ระดับความสูง 130 เซนติเมตรจากพื้นดิน

- วัดความหนาของเปลือกไม้ กระพี และแก่นไม้ โดยการใช้ส่วนเจาะในส่วนของลำต้นเจาะให้มีระดับความลึกมากกว่ารัศมีของลำต้น ที่ระดับความสูง 130 เซนติเมตรจากพื้นดิน

- ข้อมูลดังกล่าวจัดเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการคำนวณการวัดอัตราการไหลของน้ำในลำต้น

- หากค่า volume fraction ของน้ำ และเนื้อไม้

เจาะตัวอย่างเนื้อไม้จากลำต้น โดยใช้ส่วนเจาะที่มีอัตราส่วนที่เป็นกระพีบรรจุลงในขวดขนาดเล็ก เพื่อป้องกันการระเหยน้ำจากตัวอย่าง จากนั้นนำกระพีไปซึ่งหาน้ำหนักสด (W_f) นำหาน้ำหนักเนื้อไม้ในน้ำ (W_i) และนำหาน้ำหนักแห้ง (W_d) คำนวณค่า volume fraction ของน้ำ (V_h) และเนื้อไม้ (V_w) ดังสูตร

$$V_h = (W_f - W_d) / W_i$$

$$V_w = W_d / (1.53 \times W_i)$$

1.53 คือ specific gravity of wood constant ซึ่งมีค่าคงที่ในไม้เนื้อแข็งแต่ละชนิด (Edward and Warwick, 1984)

- หากค่าน้ำหนักสด (W_f) (fresh weight) โดยนำส่วนของเนื้อไม้ที่ได้ชั่งน้ำหนักสด
- หากค่าน้ำหนักเนื้อไม้ในน้ำ (W_i) (immersed weight) โดยนำส่วนของเนื้อไม้ที่ชั่งน้ำหนักสดไปแช่ในน้ำซึ่งบรรจุในบิกเกอร์ขนาดเด็กและชั่งน้ำหนักเนื้อไม้ในน้ำ

- หาค่า $\bar{n}$ น้ำหนักแห้ง (Wd) (dry weight) โดยนำตัวอย่างเนื้อไม้อบที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 วัน และนำมาซึ่งน้ำหนักแห้ง

3.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไอลของน้ำ สภาพอากาศ ปริมาณแสง และการตอบสนองทางสรีรวิทยา

3.2.2.1 สภาพอากาศ

บันทึกข้อมูลอุตุนิยมวิทยาระหว่างการทดลอง ประกอบด้วย ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิสูงสุด - ต่ำสุด ค่าการระเหยน้ำ และความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศ จากสถานีตรวจอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาของสถานีกองหงส์ ต. คอหงส์ อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม

3.2.2.2 ปริมาณแสงนอก/ในทรงพุ่ม

- วัดปริมาณแสงนอกทรงพุ่ม ทำการวัดโดย light meter ในช่วงเวลาตั้งแต่ 8.00 – 16.00 น. โดยทำการวัด ทุกๆ 2 ชั่วโมง

- วัดปริมาณแสงในทรงพุ่ม บันทึกโดย HOBO light ซึ่งทำการบันทึกติดต่อกันในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนกรกฎาคม

3.2.2.3 อัตราการไอลของน้ำในลำต้น

ติดตั้งชุดอุปกรณ์การวัดอัตราการไอลของน้ำ (ดังรายละเอียดข้อ 3.1.2) โดยทำการติดตั้งในด้านยางพาราที่มีการจัดการการให้น้ำที่แตกต่างกัน ในแต่ละสิ่งทดลอง

3.2.2.4 การตอบสนองทางสีริวิทยา

เก็บข้อมูลโดยการสูมเก็บในยางพาราจากต้นที่ใช้เป็นตัวแทนช้าละ 1 ต้นในแต่ละสิ่งทศกอง โดยเลือกสูมเก็บในเพสลาดที่มีแสงแดดส่องถึง ทำการวัดในรอบวันทุกๆ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 8:00-16:00 น. ของวันที่ทำการศึกษา โดยมีการศึกษาค่าต่างๆ ดังนี้

- ค่าศักย์นำในใบ โดยใช้เครื่อง Pressure chamber
- ค่าการซักนำปากใบ โดยใช้เครื่อง Porometer รุ่น AP4 (Delta-T, UK)
- ค่าความชื้นในดิน โดยใช้เครื่อง Neutron Probe

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไอลของน้ำกับผลผลิตน้ำยาง

3.3.1 อัตราการไอลของน้ำในลำต้น

ติดตั้งชุดอุปกรณ์การวัดอัตราการไอลของน้ำ (ดังรายละเอียดข้อ 3.2.3.3)

3.3.2 ผลผลิตน้ำยาง

- น้ำยางสด จะมีการซั่งน้ำหนักของน้ำยางสดทุกครั้งหลังกรีด โดยใช้ระบบกรีดครึ่งลำต้นวันเว็นวัน (1/2S. d/2)
 - เปอร์เซ็นต์เนื้อยางแห้ง (DRC) เมื่อได้น้ำยางสด จากนั้นนำมาหาเปอร์เซ็นต์เนื้อยางแห้ง โดยการนำน้ำยางที่กรีดได้ 10-15 มิลลิลิตร (m1) ผสมน้ำกลั้น 10 มิลลิลิตร และกรอบน้ำส้ม (2 เปอร์เซ็นต์) 15 มิลลิลิตร ลงในถ้วยสแตนเลส คนให้เข้ากัน ผึ่งให้สารผสมแห้งจากนั้นนำไปซักด้วยน้ำอุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส นาน 24 ชั่วโมง นำมาซั่งน้ำหนักแห้ง (m2) คำนวณหาค่าเปอร์เซ็นต์เนื้อยางแห้ง ดังสูตร

$$DRC = \frac{(m2 \times 100)}{m1}$$

- หากความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไอลของน้ำและผลผลิตน้ำยาง โดยการนำค่าอัตราการไอลของน้ำและผลผลิตน้ำยางสด มาสร้างกราฟความสัมพันธ์เส้นตรงของทั้ง 2 ค่า จากข้อมูลน้ำยางสดที่ได้

ภาพที่ 3 การติดตั้งอุปกรณ์การวัดอัตราการไหลของน้ำในลำต้น (Sapflow sensor)
รุ่น PSU-NRC ของคืนยางพาราในแปลงทดลอง